

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
e-mail: biuro@fpop.org.pl
Nr KRS: 0000119705
NIP: 521-11-218-49; REGON: 00124390500000

Warszawa, 26 sierpnia 2026 roku

ZARZĄD

Prezeska
MONIKA
KULESZA-CZUPRYN
Wiceprezeska
PAULA SAWICKA
Członkini
JOANNA ROSSA

Szanowny Pan

Arkadiusz Myrcha

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

RADA PROGRAMOWA

Przewodniczący
WITOLD KLAUS
Członkowie
JACEK JASIONEK
CEZARY KULESZA
DANUTA PRZYWARA
PATRYCJA ROJEK-SOCHA
EWA SIEDLECKA
PIOTR STARZYŃSKI
GRZEGORZ WRONA
MIROSLAW
WYRZYKOWSKI
WOJCIECH ZALEWSKI

W odpowiedzi na pismo z dn. 24 sierpnia br. (znak DL-I.40.34.2026) serdecznie dziękujemy za zaproszenie Fundacji Pomocy Ofiarom Przestępstw do przedstawienia uwag do projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – Funduszu Sprawiedliwości z dnia 8 kwietnia br., które przedstawiamy poniżej.

Odnosnie do § 1 pkt. 10 lit. c) zmieniającego § 14 ust. 5 proponujemy następujące brzmienie przepisu: „szczegółowe uzasadnienie wskazanych kosztów, świadczące o tym, że są one niezbędne”.

Już obecnie składane wnioski są obszerne, a wręcz zbyt obszerne i znacznie przekraczają podobne wnioski składane w innych konkursach, w których organizacje społeczne ubiegają się o środki publiczne. Stąd, nadmierne jest oczekiwanie załączania przez wnioskodawców dokumentów pozwalających zweryfikować stawki ujęte przez nich w kosztorysie, wystarczające jest złożenie wyjaśnień w tym zakresie. Członkowie komisji oceniającej powinni być wystarczająco przygotowani i wykształceni, by móc ocenić zaplanowane wydatki budżetowe bez konieczności załączania odpowiednich dokumentów przez oferentów. Zrezygnowanie z tego punktu jest także szczególnie uzasadnione w świetle wprowadzenia projektowanego § 17a do rozporządzenia, czyli określania wysokości stawek maksymalnych.

RADA NADZORCZA

ANNA NIEDŹWIEDZKA
EWA ADAMSKA-PIETRZAK
BŁAŻEJ STANKOWSKI

Odnosnie do § 1 pkt. 33 zmieniającego § 42

Projektowany przepis pkt 3 w brzmieniu „pokrywaniu kosztów związanych z organizowaniem i prowadzeniem kształcenia, studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń” jest nieprecyzyjny. Nie wiadomo, jakim grupom i w jakim celu miałyby być zwracane te koszty. Czy chodzi tu o osoby korzystające ze środków Funduszu (osoby pokrzywdzone czy opuszczające zakłady karne), czy też o inne grupy, np. w zakresie podnoszenia kwalifikacji osób pracujących z grupami objętymi Funduszem. Konieczne jest doprecyzowanie tego przepisu, bowiem w obecnym brzmieniu stanowi on potencjalne pole do nadużyć.

Ponadto wnioskujemy o dodanie do § 36 ust. 1 rozporządzenia punktu 5a w brzmieniu: „organizowanie i finansowanie pomocy asystenta osoby pokrzywdzonej”

Celowość organizacji tego rodzaju wsparcia i dodania go do katalogu wsparcia udzielanego w ramach Sieci Pomocy Osobom Pokrzywdzonym udowodnił pilotażowy program asystenta dla pokrzywdzonego przestępstwem zrealizowany przez Fundację w latach 2023-2024 we współpracy z Niebieską Linią Instytutu Psychologii Zdrowia. Potwierdziła ją ewaluacja programu, która pokazała, że w zasadzie wszystkie podmioty zaangażowane w działania wymiaru sprawiedliwości (policja, prokuratura, sami asystenci), jak również same osoby pokrzywdzone, widzą taką potrzebę i pozytywnie oceniają funkcjonowanie tego rodzaju asysty. Stanowi ona nie tylko wsparcie dla samej osoby pokrzywdzonej, ale także dla wymiaru sprawiedliwości (por. W. Klaus, Ł. Kuliński, Oczekiwania i potrzeby osób pokrzywdzonych wobec wymiaru sprawiedliwości, „Archiwum Kryminologii” 2025, tom XLVII, nr 1, s. 39-77; <https://czasopisma.inp.pan.pl/index.php/ak/article/view/5760>). Nadto, działania tego rodzaju oraz oferta takiego wsparcia występuje w wielu innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (por. M. Kopeć, D. Woźniakowska, D. Wzorek, Asysta dla osób pokrzywdzonych przestępstwem – ewaluacja programu pilotażowego, „Archiwum Kryminologii” 2025, tom XLVII, nr 1, s. 79-117; <https://czasopisma.inp.pan.pl/index.php/ak/article/view/5783/4345>). Zasadne zatem byłoby jej wprowadzenie także w Polsce.

Ponadto konieczność wprowadzenia tego rodzaju wsparcia wynika z przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW, w szczególności art. 3 ust. 3, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by w pierwszym kontakcie z właściwym organem osobom pokrzywdzonym towarzyszyła wybrana przez nie osoba. Dodatkowo art. 9 ust. 1 lit. c) mówi o konieczności zapewnienia wsparcia emocjonalnego osobom pokrzywdzonym przez służby udzielające im wsparcia oraz art. 20 lit c), mówiący o prawie pokrzywdzonych o specjalnych potrzebach do towarzyszenia im przez wybraną przez nie osobę podczas czynności postępowania przygotowawczego. Dodatkowo w art. 33 ust. 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1385 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zwalczania

przemocy wobec kobiet i przemocy domowej przewidziano obowiązek zapewnienia osobom pokrzywdzonym z niepełnosprawnością prawa do uzyskania pomocy osobistej. Choć przepisy UE gwarantują te uprawnienia przede wszystkim w postępowaniu przygotowawczym i w odniesieniu do osób z niepełnosprawnościami, to przedstawione wyżej wyniki badań pokazały ich ogromną wartość także na etapie postępowań sądowych – zarówno w procesie karnym, jak i w procesach cywilnych lub rodzinnych, w których osoba pokrzywdzona spotyka się ze sprawcą przestępstwa.

Warto także dodać, że asysta może być organizowana zarówno przez odpowiednio do tego przygotowanych wolontariuszy, jak również przez osoby na stałe zatrudnione w organizacjach udzielających wsparcia.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Fundacji Pomocy Ofiarom Przestępstw:

Monika Kulesza-Czupryn

Witold Klaus

Prezeska Zarządu

Przewodniczący Rady Programowej